

РЕШЕНИЕ

№ 404

гр. Варна, 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 27 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ивелина Христова - Желева

при участието на секретаря Силвия Ст. Генова
като разглежда докладваното от Ивелина Христова - Желева Административно наказателно дело № 20243110200065 по описа за 2024 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на **С. Д. С. ЕГН: *******, депозирана чрез процесуален представител- адв. Ж. М. Г. от ВАК против Наказателно постановление №23-0819-004345 от 06.12.2023г., издадено от Началник група в ОД на МВР-Варна, Сектор „Пътна полиция“-Варна, с което му е наложено: административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. на основание чл. 179, ал.2, пр.1 от ЗДвП, за нарушение на чл.20, ал.2 от ЗДвП.

В жалбата се сочи , че НП е неправилно, незаконосъобразно, необосновано и постановено при съществени процесуални нарушения. Оспорва се изцяло фактическата обстановка отразена в НП относно вмененото нарушение по чл.20, ал.2 от ЗДвП. Искане за цялостна отмяна на НП.

В съдебно заседание въззивникът се явява лично и се представлява от процесуален представител, който поддържа жалбата на посочените в нея основания. Ангажира гласни и веществени доказателства. В пренията си по съществото на делото, моли за отмяната на НП.

Наказващият орган, редовно призован, в съдебно заседание не изпраща представител. По делото е постъпило писмено становище от процесуален представител- юрисконсулт, който ангажира становище за законосъобразност на НП, като моли същото да бъде потвърдено. Претендира за присъждане на юрисконсултско

възнаграждение. Алтернативно, съобразно изхода на спора, прави искане за присъждане на разноски в минимален размер за насрещната страна.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

С обжалваното наказателно постановление въззивникът С. Д. С. е обвинен за това, че на 18.10.2023г., в 18:05ч. , в град Варна, по бул. „Република“ посока бул. „Сливница“, управлява лек автомобил „БМВ ХМ“ с регистрационен №B9419TP собственост на „Уникредит лизинг“ ЕАД клон Варна и до Делта Планет Мол-Варна, поради движение с несъобразена скорост с интензивността на движението, се отклонява в ляво и се блъска в метален ел. стълб от уличното осветление на булеварда. ПТП с материали щети.

В хода на съдебното производство, бе установено, че на 18.10.2023г., около 18:05ч. св.С. Д. Д. – работещ като таксиметров шофьор се движел в дясна пътна лента по бул.„Република“ посока бул. „Сливница“ . В същото време , зад него, на разстояние, в лявата пътна лента се движел друг лек автомобил, неустановен по делото и в хода на АНП. Междувременно възз.Д., с управлявания от него лек автомобил „БМВ ХМ“ с рег. №B9419TP , предприел изпреварване на автомобила на св.Св.Д.. В същото време, водачът на неустановения автомобил ускорил скоростта на движение , за да не позволи на възз. да предприеме целената маневра, като му сякъл пътя. За да избегне удара с двата попътни автомобила и предвид действията на неустановения водач, възз.ускорил скоростта си на движение и се ударил в уличния стълб. Действията на възз, и тези на неустановения водач били възприети първоначално от св.Св.Д. в огледалата за задно виждане, а впоследствие и заснети от видеорегистратора монтиран в таксиметровия му автомобил.

За случаят били уведомени органите на Сектор „ПП“-Варна като на място пристигнал екип от автоконтрольори- св.Д. Д. и св.С. Ф.. Там бил установен водачът на „БМВ ХМ“ с рег. №B9419TP- възз.Д., който не можал да даде обяснение пред органите на полицията каква е причината за реализирането на ПТП. За това, те преценили, че той се е движел с несъобразена скорост, понеже по това време на деня движението било интензивно.

Св.Д.Д. преценил, че възз. е виновен за настъпване на ПТП и му съставил АУАН, като приел, че той не е съобразил скоростта си на движение с интензивността на движението, поради което се е отклонил в ляво и се е блъскал в метален ел. стълб от уличното осветление на булеварда , допускайки ПТП с материални щети. Актът бил предявен на нарушителя, като в него не били вписани възражения.

По-късно същата вечер св.Св.Д. качил видеозапис от произшествието в социалните мрежи, като същият бил възприет и от актосъставителят Д..

Възприемайки изцяло фактическите констатации, описани в акта и правната квалификация на нарушението, наказващият орган издал атакуваното пред настоящата съдебна инстанция наказателно постановление, без да извърши проверка и да изиска и приобщи въпросният запис и без да установи водачът на др. автомобил.

Описаната фактическа обстановка се установява и потвърждава от събраните по делото доказателства гласни , писмени и веществени , а именно свидетелски показания на свидетелите С. Ф., Д. Д. и С. Д., които съдът кредитира изцяло като непротиворечиви и взаимно свързани, писмените материали - преписката по АНП, вкл. АУАН, справка за нарушител/ водач, заповед , видеозапис приобщен по делото и др. които съдът кредитира изцяло като достоверни и непротиворечиви.

Съдът, предвид становището на страните и императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваемостта му и справедливостта на наложеното административно наказание, прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срок от надлежна страна – ФЛ спрямо което е издадено атакуваното НП, в установения от закона 14-дневен срок от връчване на НП, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и пред надлежния съд – по местоизвършване на твърдяното нарушение. Поради това жалбата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган- Началник група в РУ при ОД на МВР, съгласно заповед № 8121з-1632/02.12.2021г. на Министъра на вътрешните работи. АУАН също е съставен от компетентен орган – младши автоконтрольор, оправомощен съгласно същата заповед. Съгласно разпоредбата на чл. 189 ал. 12 от ЗДвП наказателните постановления се издават от министъра на вътрешните работи, от министъра на отбраната, от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и от кметовете на общините или от определени от тях длъжностни лица съобразно тяхната компетентност. Обжалваното наказателно постановление е издадено от Началника група в Сектор ПП - оправомощен с това правомощие със Заповед № 8121з-1632/02.12.2021г. на Министъра на вътрешните работи, копие от която е приложена към делото. Видно от същата е, че заповедта е подписана министъра на вътрешните работи, компетентно лице да издава такава заповед съгласно ЗДвП. С оглед на това и съдът счита, че НП е издадено от компетентен орган с надлежно делегирани правомощия по ЗДвП от изпълняващо длъжността министър на вътрешните работи лице.

АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени в сроковете по чл.34,ал.1

и 3 от ЗАНН.

Въз основа на служебно извършената цялостна проверка по законосъобразността на обжалваното наказателно постановление и при така изяснената фактическа обстановка, съдът намира, че са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство.

На първо място следва де се отчете, допуснатото нарушение на чл.40, ал.3 от ЗАНН, според който законов текст: „при липса на свидетели при извършването или установяването на нарушението, или при невъзможност да се състави акт в тяхно присъствие, той се съставя в присъствието на други двама свидетели, като това изрично се отбелязва в него”. Безспорен по делото е факта, че актосъставителя е съставил АУАН не в присъствие на свидетели - очевидци, а единствено в присъствието на един свидетел – С. Ф., на който са отразени трите имена, дата и година на раждане, и адрес / Сектор ПП-Варна /.

За да достигне до извода за допуснато процесуално нарушение, съдът съобрази следното: ЗАНН урежда четири категории свидетели, които е допустимо да присъстват при съставяне на акта и да го подпишат. Първата - свидетели, присъствали при извършване на нарушението, а именно лицата, възприели пряко и непосредствено един или повече елементи от състава на нарушението и/или личността на нарушителя и които в най-голяма степен биха могли да допринесат за изясняване на обективната фактическа обстановка. Втората - свидетели, присъствали при установяване на нарушението, а именно лицата, възприели факти и обстоятелства относими към датата, мястото и условията, при които съответния контролен орган е възприел елементи от състава на нарушението или данни за неговия извършител и чиито показания биха могли да дадат ясна представа за това, дали възприетите факти и обстоятелства са надлежно обективирани в акта. Третата - свидетели, присъствали при съставяне на акта, а именно това са лица както от посочените по - горе две групи, така и лица, които не са възприели нито факта на извършване на нарушението, нито условията, при които то е било установено, а единствено обстоятелствата, свързани с реда на изготвяне на акта. Четвъртата - свидетели на отказа на нарушителя да подпише акта, а именно това са лица, чието участие се налага, само в случай, че лицето, посочено като нарушител, се възползва от процесуалната възможност по чл.43, ал.2 от ЗАНН.

Видно от изложеното, тези четири категории свидетели, удостоверяват различни факти и обстоятелства, като съгласно трайната съдебна практика, при установяване на административни нарушения по ЗДвП, АУАН може да бъде съставен в присъствието само на един свидетел, ако той е полицейски служител и е очевидец на нарушението, посочено в акта, т.е. в съответствие с разпоредбата на чл.189, ал.3 от ЗДвП (свидетел по акта може да бъде и служебно лице).

Преди издаване на наказателното постановление, наказващият орган не е съобразил

и приложил разпоредбата на чл. 52, ал.2 от ЗАНН и вместо да върне преписката на актосъставителя, е пристъпил към постановяване на своя краен акт.

Горните нарушения относно процедурата по съставяне на АУАН са съществени такива и водят до безусловна отмяна на НП, издадено въз основа на такъв АУАН, тъй като АНО е следвало да провери редовността на съставения АУАН.

Служебната проверка на въззивния съд констатира още, че в хода на проведеното срещу въззивника административнонаказателно производство е допуснато и друго съществено процесуално нарушение, касаещо описанието на нарушението, дадено както в АУАН, така и в обжалваното наказателно постановление. За да гарантират в пълна степен правото на нарушителя на защита, както актосъставителя, така и административнонаказващият орган имат задължението да дадат конкретно, ясно и точно описание на допуснатото нарушение, по начин, че то да може да се сведе до конкретна правна норма, която се твърди, че е нарушена. Нещо повече - законосъобразното издаване на наказателното постановление изисква пълно съответствие между описанието на нарушението, дадено в АУАН и това, отразено в НП. Със съставения акт на въззивника е предявено обвинение за нарушение на чл. 20 ал. 2 от ЗДвП. Цитираното правило обхваща широк спектър от дължимо поведение на водача и затова може да има най - разнообразни конкретни проявни форми. Същото вменява задължение за водачите на ППС при избиране скоростта на движението да се съобразяват с конкретно посочени обстоятелства, а именно - с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с *характера и интензивността на движението*, с конкретните условия на видимост. В АУАН и НП е записано, че при управление на лек автомобил „.....поради движение с несъобразена скорост с интензивността на движението, се отклонява в ляво и се блъска в метален ел. стълб от уличното осветление на булеварда. ПТП с материали щети“ . Точното описание на нарушението очертава обхвата на фактическото и юридическото обвинение против нарушителя и е от значение не само за пълноценното реализиране на правото му на защита, а и за правилната преценка за неговата виновност, респ. невиновност. Такова именно описание липсва в процесните АУАН и НП и затова въззивникът е поставен в невъзможност да разбере ясно, по какъв начин се твърди, че е извършено съответното нарушение, а това реално и съществено е ограничило възможността да реализира пълноценно правото си на защита. В случая нито в акта, нито в НП е посочено с каква скорост е управлявал автомобила си въззивникът. Такива факти не са установиха и в с.з. от разпита на полицейския служител. Съгласно константната съдебна практика, за да е налице описание на нарушението следва в обстоятелствената част да се съдържат обстоятелства и факти, които описват нарушението с неговите обективни и субективни признаци. Нарушителя се защитава срещу фактите, а не срещу правната квалификация на нарушението, а понятието „**несъобразена скорост**” не е факт, а правен извод.

На следващо място, в НП е отразено, че при така посоченото управление в процесните дата и част и място жалбоподателят е осъществил ПТП с материални щети. В тази връзка следва да се посочи, че съгласно разпоредбите на чл. 42, т. 9 от ЗАНН в АУАН следва да бъдат описани имената и точните адреси на лицата, които са претърпели имуществени вреди. Както в АУАН, така и в НП липсват данни относно обстоятелствата посочени по-горе - липсват данни за кого са настъпили материалните щети.

При така изтъкнатите съображения, съдът намира, че констатираните съществени нарушения на процесуалните изисквания по чл.42 т.4 и чл. 57 ал.1 т.5 от ЗАНН представляват самостоятелно основание за отмяна на обжалваното НП поради процесуална незаконосъобразност.

Воден от задължението си за цялостна проверка на обжалвания акт съдът счита за нужно да обсъди и неговата материално - правна законосъобразност и обоснованост:

Както бе изтъкнато, твърдяното като неизпълнено от въззивника изискване по чл.20 ал.2 от ЗДвП обхваща широк спектър от дължимо поведение на водача. Но доказателства за каквото и да е обективизирано поведение на въззивника, което да се намира в пряка причинно - следствена връзка с настъпилото ПТП, в настоящото производство не са представени. Не са и не могат да бъдат събрани доказателства за скоростта, с която той се е движел, за да може да се направи преценка доколко същата е била несъобразена по смисъла на чл. 20 ал. 2 от ЗДвП. Факти и обстоятелства за скоростта на движение липсват в АУАН и НП, такива не са били събрани и в досъдената фаза, и в съдебната фаза не са събрани такива, а и е недопустимо съставомерни факти от предмета на доказване да се установяват за пръв път в съдебно заседание.

Настъпването на съставомерен резултат – ПТП поради несъобразена скорост, съставлява нарушение на чл. 179, ал.2, пр.1 ЗДвП, а не на сочената като нарушена в АУАН разпоредба на чл. 20, ал.2 ЗДвП. Непълното описание на фактическата обстановка и противоречивото посочване на нарушената правна разпоредба водят до ограничаване правото на защита на нарушителя, поради което представляват съществено процесуално нарушение. Освен това следва да се посочи, че в АУАН и НП е посочено, че жалбоподателят следвало да съобрази скоростта си на движение с интензивността на движението, а каква е била тя не става ясно нито от АУАН, нито от НП. Както бе посочено по-горе съставомерни признаци от предмета на доказване не биха могли да се установяват за пръв път в съдебно заседание. Твърдението за тези обстоятелства, с които въззивникът е следвало да се съобрази при избор на скорост за движение, без да се сочи какви са те, лишават възз от възможност да се защити. Факти за интензивността на движение не са събрани от актосъставителя и свидетеля по акта, като същите извеждат своето заключение от времето на инцидента- около 18:00ч,

когато по принцип било натоварено движението. Липсват обаче конкретни такива обективни факти, че именно в процесния ден и час движението е било интензивно. Нещо повече, видно от приобщения видеозапис по времето на инцидента, в конкретния пътен участък е имало едва три автомобила.

От друга страна полицейските органи не са изследвали действителната причина за ПТП. Същите са извадили заключение за вината на възз. т.е. той не могъл да даде „логично обяснение“ за инцидента. Житейски логично е при възникнал пътен инцидент от подобен род, водачът да е притеснен и да не може веднага да посочи причината за ПТП, особено в конкретната ситуация, когато е поставил в риск живота и здравето си, за да предотврати пътен инцидент с други МПС.

В НП не е посочено и нито едно доказателство/ с изключение на АУАН/ подкрепящо нарушението. Полицейските органи, въпреки че са били наясно, че от инцидента има видеозапис /св.Д.Д. твърди, че го е видял в платформата „Виждам те КАТ-Варна“/, на който се вижда и друг автомобил и който запис е качен от конкретно лице, което го е заснело, не са издирили нито лицето заснело и качило записа в платформата, за да снемат сведения за произшествието, нито са издирили водача на другия автомобил, който според показанията на св.Св.Д. е допринесъл за пътния инцидент. Т.е. механизмът на твърдяното нарушение не е бил установен в хода на АНП. Времето, мястото, начинът на извършване на деянието (механизмът на настъпване на ПТП) и самоличността на извършителя са основни елементи на всяко едно наказателно и административнонаказателно обвинение. Всеки един от тези елементи трябва да бъде доказан по категоричен начин, за да се стигне до ангажиране отговорността на възз..

Непълното описание на нарушението от фактическа страна, непосочването на всички факти, касаещи съставомерните признаци на нарушението и на доказателствата, които го подкрепят, представляват съществени нарушения на процесуалните правила, тъй като ограничават възможността нарушителят да разбере в извършването на точно какво нарушение е обвинен и по този начин адекватно да организира защитата си. Горното съставлява съществено нарушение на процесуалните правила и води до отмяна на НП като незаконосъобразно.

Предвид изводът на съда за незаконосъобразност на НП поради допуснати множество съществени процесуални нарушения на административнонаказателните правила и поради неправилно приложение на материалния закон, съдът намира, че не дължи произнасяне досежно наличието или липсата на хипотезата на чл.28 от ЗАНН в конкретния случай.

Относно искането на страните за присъждане на разноски.

Съгласно разпоредбата на чл.63д, ал.1 (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Нормата е процесуална и е приложима от 23.12.2021 г. Съдът се произнася по разноските сторени по делото, което разглежда, когато страните са поискали това.

Разпоредбата на чл. 63д, ал.4 от ЗАНН предвижда, че в полза на учреждението или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Нормата на чл. 143, ал.1 от ЗАНН сочи, че когато съдът отмени обжалвания административен акт или откаже да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. В разпоредбата на чл. 144 от АПК се сочи, че за неуредените в този дял въпроси се прилага Гражданският процесуален кодекс.

В случая от процесуален представител на ОД на МВР – Варна, в писмените бележки депозиран по делото, е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Едновременно с това е направено искане за присъждане на такива разноски в минимален размер спрямо насрещната страна, при отчитане на фактическата и правна сложност на случая. Искането за присъждане на разноски от страна на процесуалния представител на ОД на МВР– Варна е направено своевременно. Същото обаче предвид изхода на спора /НП следва да бъде отменено/, по арг. на противното на чл.78, ал. 8 от ГПК, вр. чл.144 от АПК, е неоснователно и се отхвърля от съда.

Водим от горното и на основание [чл. 63, ал. 2, т. 1](#) от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №23-0819-004345 от 06.12.2023г., издадено от Началник група в ОД на МВР-Варна, Сектор „Пътна полиция“-Варна, с което на С. Д. С. ЕГН: ***** е наложено: административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лв. на основание чл. 179, ал.2, пр.1 от ЗДвП, за нарушение на чл.20, ал.2 от ЗДвП, като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Административен съд- Варна в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че решението и мотивите са изготвени.

Съдия при Районен съд – Варна: _____